14/09/2020

Ενός λεπτού σιγή- “Μην ξεχνάτε τους Έλληνες”

/ Επικαιρότητα

Με ενός λεπτού σιγή και την προτροπή «το “μην ξεχνάτε τους Έλληνες” να γίνει το διαχρονικό μήνυμά μας προς την Οικουμένη» ήταν το μήνυμα του Α’ αντιπροέδρου Νικήτα Καλαμάνη κατά την επετειακή αναφορά στην Ολομέλεια της Βουλής για την Ημέρα Μνήμης της γενεοκτονίας των Ελλήνων στη Μικρά Ασία από το Τουρκικό Κράτος.

Ο προεδρεύων Α΄ αντιπρόεδρος της Βουλής Νικήτας Καλαμάνης, εκφράζοντας το Σώμα, ξεκίνησε την αναφορά του στην εθνική τραγωδία του ’22 με μια από τις αμέτρητες, αυθεντικές μαρτυρίες που διασώθηκαν από το Κέντρο Μικρασιατικών Σπουδών: «’Αρχισε ο στρατός μας να φεύγει. Χτυπούσαν τις πόρτες μας και ζητούσαν ρούχα για να βγάλουν το χακί από πάνω τους. Έφταναν οι στρατιώτες ξυπόλυτοι, γυμνοί, κουρελιασμένοι, πρησμένοι, νηστικοί. Οι Τούρκοι κατεβαίναν και σφάζαν τους Έλληνες. Παντού φωτιά και μαχαίρι άκουγες και έβλεπες. ‘Αλλους τους ατιμάσανε, άλλους τους σφάξανε, τους κρεμάσανε, τους κάψανε».

«98 χρόνια μετά… Ένας αιώνας στο “παρά δύο” συμπληρώνεται φέτος από τη μέρα που γράφτηκε η ματωμένη αυτή σελίδα στο βιβλίο της Ιστορίας μας…» σημείωσε ο Νικήτας Καλαμάνης και συμπλήρωσε: « Οι διηγήσεις των Ελλήνων, που

έζησαν την Καταστροφή, συγκλονιστικές: «Εμείς βρισκόμασταν στη Σμύρνη. Πλημμύρα οι μαχαλάδες στο αίμα. Βάλανε φωτιά οι Τούρκοι, μια ώρα μακριά. Σ΄ ένα τέταρτο η φωτιά είχε έρθει σε μας. Ρίχνανε βενζίνη και προχωρούσε. Βγήκαμε στο δρόμο. Φωτιά από τη μια, θάλασσα από την άλλη. Βρισκόμασταν στη μέση. Και οι Τσέτες βρίσκονταν στη μέση, και έσφαζαν και σκότωναν. Τη νύχτα οι Τσέτες έκαναν επίθεση ν΄ αρπάξουν, να σφάξουν, ν΄ ατιμάσουν. «Βοήθεια», φώναζε ο κόσμος. Τα εγγλέζικα πλοία ήταν απέναντι. Έριχναν τους προβολείς. Σταματούσαν για λίγο. Βρεθήκαμε σε μια χαβούζα. Γύρω-γύρω, σπαρταρούσαν κορμιά, και μέσα ήταν γεμάτη κεφάλια. (...) Ήταν φοβερό. Όσοι το είδαν τρελάθηκαν. Το τρελοκομείο γέμισε από τρελούς σαν ήρθαμε. Εκεί σ΄ αυτό το μέρος χάσαμε και τον πατέρα μου. Τον αδελφό μου τον έσφαξαν στο χωριό. Έβγαλαν, μετά, ιταλικά και ελληνικά πλοία και μας πήραν. Πόσους; Ούτε ένα 20% δεν επήραν. Τέτοια καταστροφή δεν ξαναείδαν τα μάτια μου!».

Πρόκειται, είπε ο α’ αντιπρόεδρος της Βουλής «για την μεγαλύτερη εθνική συμφορά στην ιστορία του νεωτέρου Ελληνισμού, και συνάμα η τελευταία πράξη τού δράματος και του οράματος της “Μεγάλης Ιδέας”. Ήταν η πρώτη φορά που ο ελληνικός κόσμος περιορίστηκε στον νότο της Βαλκανικής χερσονήσου και στην Κύπρο. Φυσικά η Καταστροφή δεν επήλθε στα ξαφνικά, αλλά βασίστηκε σε ένα καλά οργανωμένο σχέδιο των Νεότουρκων που είχε μελετηθεί από πολύ νωρίς. Στους Times του Λονδίνου, ήδη από τον Οκτώβριο του 1911, είχαν δημοσιευθεί οι θέσεις του σοβινιστικού κομιτάτου «Ένωση και Πρόοδος» που κατείχε την εξουσία. Μεταξύ άλλων, η οθωμανοποίηση δια της βίας όλων των κατοίκων ήταν η πρώτη προτεραιότητα. Και το μέσο επιβολής της, οι οπλισμένοι μουσουλμάνοι. Το δικαίωμα οργάνωσης και αυτονομίας θα καταργείτο για τις υπόλοιπες εθνικότητες. Έτσι, αργά και μεθοδικά, με εφαλτήριο τον Α’ Παγκόσμιο Πόλεμο και με τη συμπαράσταση των Γερμανών, ξεκίνησαν οι πρώτοι διωγμοί από την Ανατολική Θράκη και κορυφώθηκαν με τη γενοκτονία στον μικρασιατικό Πόντο. Στη συνέχεια οι κεμαλιστές κατηύθυναν όλες τις δυνάμεις τους στην επιχείρηση ολοκληρωτικού αφελληνισμού της Μικρασίας, φιλοδοξώντας να μετατρέψουν το εναπομείναν μουσουλμανικό στοιχείο, σε εθνικά Τούρκους υπηκόους» υπογραμμίζοντας ότι αυτό είναι « Κάτι που εξακολουθεί να ονειρεύεται η Τουρκία μέχρι και σήμερα...»

Ο κ. Κακλαμάνης σημείωσε, στην αναφορά του, πως «ο Κεμάλ γιόρτασε το θρίαμβό του με τη μεταβολή της Σμύρνης σε τέφρα και την τεράστια σφαγή του εκεί χριστιανικού πληθυσμού, όπως έγραφε ο Ουΐνστον Τσόρτσιλ στα απομνημονεύματά του. Το χρονικό ενός προαναγγελθέντος εγκλήματος κόστισε -κατά τις πιο μετριοπαθείς προβλέψεις- ένα εκατομμύριο ανθρώπινες ψυχές. Αλλά και ακόμα περισσότερες, νεκροζώντανες ψυχές που δοκίμασαν την πίκρα της προσφυγιάς. Λαβωμένα κορμιά, πληγωμένες ψυχές και μνήμες που μέχρι σήμερα ζητούν

δικαίωση και κάθαρση...» και θύμισε πως «το 1925, στο πρώτο λογοτεχνικό του βιβλίο, ο νεαρός τότε -και μετέπειτα νομπελίστας- Έρνεστ Χεμινγουέι αφιέρωσε το πρώτο διήγημά του "Στην προκυμαία της Σμύρνης". Νωρίτερα, ο ίδιος ως πολεμικός ανταποκριτής, έχει ζήσει την φρίκη της Μικρασιατικής Καταστροφής. Σε μια από τις τελευταίες ανταποκρίσεις του γράφει: "Μην ξεχνάτε τους Έλληνες"». Ο κ. Κακλαμάνης τόνισε ότι «αυτή η φράση έμελλε να παραμείνει ανεξίτηλη στον χρόνο. Μια φράση με πολλαπλές αναγνώσεις. Μια προτροπή για αναζωογόνηση της δικής μας ιστορικής μνήμης. Ένα κάλεσμα για αντίσταση σε όσα μάς αφανίζουν ως έθνος. Μια υπόσχεση αδιάκοπου αγώνα για τη δικαίωση των αλησμόνητων πατρίδων και των ανθρώπων τους. Αυτό λοιπόν το "μην ξεχνάτε τους Έλληνες" ας γίνει το διαχρονικό μήνυμά μας προς την Οικουμένη. Και εμείς οι ίδιοι ας κάνουμε το χρέος μας: να "μην ξεχνάμε, Έλληνες"...» ανέφερε ο κ. Κακλαμάνης.